

inden vi gik ind i forhandlingslokalet igen, efter at vi nærmest følte, at vi var blevet smidt ud i første omgang, afleverede et flere sider langt papir til indenrigsministeren som det afgørende grundlag for, at der var mening i, at vi satte os sammen igen, for vi var enige om, at satte vi os sammen igen, så skulle vi have en stærk tro, jeg tror endda, vi udtrykte det som halvfems procent tro på, at det ville lykkes at nå en aftale.

Det, jeg godt vil have hr. Knud Erik Kirkegaard til at bekræfte, er, at efterfølgende måtte vi jo desværre erkende, at en række af de punkter, vi troede var afklarede, ønskede regeringen alligevel ikke at leve op til, og det, der medførte det endelige brud, var, at regeringen meddelte, at den ikke ville leve op til følgende tekst:

»Sammen med at der skabes klarhed over de økonomiske konsekvenser af de forskellige finansieringsmodeller, som regeringen har foreslået på de konkrete områder, skal hovedelementerne i en udligningsreform indgå i en samlet aftale. En udligningsreform skal styrke de sociale og økonomisk svage områder. Der skal anvendes dækning for etableringsomkostninger for en reform, så det ikke medfører nedskæringer i velfærdssamfundet.«

Regeringen meddelte, at det ville den end ikke sætte sig ned og forhandle før på den anden side af et folketingsvalg.

Kan hr. Knud Erik Kirkegaard bekræfte dette forløb?

(Kort bemærkning).

Knud Erik Kirkegaard (KF):

Jeg kan bekræfte, at der var en rig udveksling af diverse papirer forhandlingsparterne imellem i den der afgørende fase, og jeg kan også bekræfte, at der var elementer, som ikke nåede at blive egentlig substansdrøftet, fordi forhandlingerne på hr. Ole Stavads initiativ blev afbrudt hin formiddag.

Med hensyn til beregninger over de økonomiske konsekvenser er man jo nødt til at forholde sig til virkeligheden, den virkelighed, der siger, at selvfølgelig kan man ikke meningsfyldt lave økonomiske konsekvensberegninger på et fædreland, man ikke kender. Så længe man ikke kender den præcise kommunale inddeling, er det selvfølgelig heller ikke muligt at lave seriøse økonomiske beregninger på, hvordan denne ordning på det sociale område præcis vil falde ud kommune for kommune. Men vi kunne give et tilsagn om, at hvis der opstod skævheder, var vi parate til at rette skævhederne op i forbindel-

se med udligningsreformen og det tal, som blev givet.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Selv om hr. Knud Erik Kirkegaard pakkede det ind i en hel del ord, så er jeg glad for, at hr. Knud Erik Kirkegaard bekræftede det, jeg sagde.

Kl. 17.05

Nu var det ikke sådan, at der cirkulerede mange papirer i den fase, vil jeg gerne sige til hr. Knud Erik Kirkegaard. Der blev afleveret – i øvrigt på regeringens opfordring – ét stykke papir på 5 sider eller ét notat, om man vil, med de krav, som var afgørende for, at Det Radikale Venstre og Socialdemokratiet ville bevæge sig ind i forhandlingslokalet igen, at der blev en meget konkret drøftelse.

Regeringen havde nogle forbehold på konkrete områder; det her var et af de områder, hvor regeringen ingen forbehold havde. Derudover var der en række punkter, som regeringen heller ikke havde forbehold på, men som det viste sig efterfølgende at regeringen ikke ville leve op til, selv om vi var igennem forhandlingerne.

Jeg synes, det ville klæde hr. Knud Erik Kirkegaard med den tillid, vi normalt har til hans saglighed, at bekræfte, at det var det faktuelle forløb, som førte frem til et sammenbrud.

(Kort bemærkning).

Knud Erik Kirkegaard (KF):

Jeg skal gerne bekræfte, at den nat – jeg tror, det var ved 4-tiden – hvor vi forlod hinanden, var det ikke alle elementer, der var færdigtalet; der var hængepartier. Det, jeg så forventede, var naturligtvis, at man næste formiddag ville forhandle videre for at få løst de sidste hængepartier.

I kraft af hr. Ole Stavads afbrydelse af forhandlingerne fik jeg og andre ikke en chance for at få det på plads i den sidste ombæring. Det er Socialdemokratiets ansvar, og jeg er fuldstændig overbevist om, at det var ud fra en rent kynisk, politisk taktisk vurdering, og så fandt man nogle ting, som man brugte som undskyldning. Det var ikke særlig klædeligt.

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Nu kender vi alle sammen den konservative ordfører, hr. Knud Erik Kirkegaard, som en person, der i hvert fald momentvis kan være optaget af regionalpolitiske spørgsmål.